

στοῦ μισέρ Φραντζεσκάκη Διακονόπουλου ὁ ὁποῖος γράφει ὑπὸ χειρὸς του κάτωθεν εἰς ἀσφάλεια.

/ — ἐγὼ Φραντζῆκος Διακονόπουλος ἀντιμάρτυρας ὡς ἐγροίκησα ἀπὸ τὸν ἄνωθε —
/ — Ἰωάννης Μηνιάτης ἔγραψα τὶς ἄνωθεν δύο μαρτυρίες.

864

Δωρεά

φ. 457^Γ

/ Φ 495

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1689/ ἐν μηνὶ Μαΐου 19/ τὴν σήμερον ἡ κερά Καλή ἡ συν / βία τοῦ ποτὲ μακαρίτην μισέρ Σταμάτην Νταρόδου λέγειν καὶ θέλει μὲ καλήν τῆς ὄρεξιν καὶ μὲ ἰδιάν τῆς / βουλή ὅτιν ἐπειδὴν καὶ κοπελλούδα τοῦ μακαρίτην τοῦ ἀντρός τῆς καὶ νὰ τὴ γυρεύου νὰ παντρευτῇν θέ / λει καὶ ἡ ἀφεντίαν τῆς νὰ τὸ κάμη διὰ νὰ μὴν τῆς τύχην καὶ ξεπέσῃν εἰς περισσότερον καὶ εἰς τοῦτο λέγειν / πρῶτον πὼς τὸ σπῖτιν τῶν Ἐγγαριῶν ὁποῦ τῆς ἤφηκε ὁ μακαρίτης ὁ ἄνδρας τῆς σκαθὼς γρά / φει εἰς τὴν διαθήκην του ἔτζει καὶ ἡ αὐτὴν κερά Καλή τῆς τὸ ξανατάζειν νὰ εἶναι ἐδικόν τῆς φέρμο / ποσσέσον μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα καθὼς τῆς τὸ ἀφήνει ἐκεῖνος ὁ μακαρίτης. Ἀκόμη καὶ ἡ αὐτὴ / κερά Καλή τῆς τάζει ἀπὸ λόγουν τῆς διὰ τὴ ψυχὴν τῆς καὶ διὰ τὴ ψυχὴν τοῦ μακαρίτην τοῦ ἀντρός τῆς / ἓνα ἀκόνισμα τὸ Μέγα Ταξιάρχη. Ἀκόμη ἓνα ζευγάρι σεντόνια μὲ τὰ δέματα καὶ μὲ τὶς μέ / ριζες καὶ ἓνα ζευγάρι μαξελάρια ξεχιτένια καὶ μιὰ κουρτούνα ξεχιτένη μὲ τὸ κλῆ / μα καὶ μιὰ μπόλια μὲ τὰ δύο ξόμπλια, ἀκόμα καὶ ἓνα τιλάρι [[εὐκαιρον]], ἀκόμα δί / νει τῆς καὶ μιὰ σκάφην καὶ μιὰ πινακωτὴν, ἀκόμη καὶ μιὰ κασέλα φελουργία καὶ τέσσερα πι / θάρια. Ἐδῶ παρὼν καὶ ἡ ἄνωθεν κοπελλούδα ἡ Μαρίνα καὶ τάζειν καὶ αὐτὴν ἀπὸ λόγουν τῆς πὼς ἔ / χει εἰς τὴν Μπάρων τρία κομμάτια χωράφια ἀπὸ γονικά τῆς ἀπὸ τοῦ πατέραν τῆς, ἀκόμη λέγειν πὼς / ἔχειν καὶ δύο ζευγάρια μπουστομπράτζολα κόκκινα βελούδα καὶ πράσινα καὶ τρία ζευγάρια / μπουστομάνικα τὸ ἓνα μαυροκέντητο καὶ τὰ ἄλλα ἀσπροκέντητα καὶ τρεῖς ποδιές καὶ τρεῖς μπό / λιες καὶ τρία σπαλέτα καὶ μιὰ κρεββαταρία μὲ τὰ κατάχρειάν τῆς καὶ μιὰ σκάφην καὶ ἓνα / χαρανὶ καὶ μιὰ κασελέτα κυπαρισσένη καὶ ἓνα ζευγάριν σεντόνια καὶ ἓνα πολίτικον πάπλω / μα καὶ μιὰ βελέντζια καὶ πετζέτες ἔξε καὶ ἓνα μαντήλι καὶ σιδερικά ὅ,τι κάνει χρεῖα νοῦς / ζευγὰ πού ἦτανε μέσαν εἰς τὸ ἄνωθεν σπῖτι. Ἀκόμη τάζει τῆς κιουρᾶς τῆς καὶ τρεῖς ἀπλά / δενες καὶ τρία πιάτα μαρμα-

ρένια ἔχειν καὶ μία λανάρα καὶ ἓνα μάνγγανο καὶ ἄλλες μα / σαρίες καὶ εἰς βεβαίωσιν τῶν ἄνωθεν βάζουν καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες.

/ — Μιχαὴλ ἱερεὺς ὁ Τριβιζᾶς πρωτόπαπας Ναξίας μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

/ — Πολυχρόνης Εὐδαίμων μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

865

Σύσταση προικὸς

φ. 157r-v

/ Εἰς τὸ ἄνωθεν ἔτος εἰς τὴν 20 / τοῦ ἄνωθεν μηνὸς τοῦ Μαΐου εἰς τὸ μοναστήρι τῆς κυρίας Φανερωμένης ἐνεφανίστην καὶ ὁ κύρ Μιχάλης Κατρεφτάκης καὶ ἡ συν / βίαν του ἡ κερά Παρασκευὴ ἡ θεία τοῦ κύρ Γεώργην Φασόλα οἱ ὅποιοι κράζοντας τὸ ὄνομα / τῆς Ἀγίας Τριάδος Πατὴρ Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνευμάτου καὶ τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θε / οτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ κάμνου τὴν συμφωνία μὲ τὴν ἄνωθεν Μαρίνα ἡγου ὁ / ἄνω λεγόμενος Γεώργιος νὰ πάρῃ τὴν ἄνω λεγομένη Μαρίνα εἰς γυναῖκα του νόμιμην καὶ εὐλο / γητικὴν καθὼς ὀρίζει ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία. Οὕτως τὸν ἐθέλει καὶ ἡ / λεγομένη Μαρίνα τὸν αὐτὸν Γεώργιον εἰς ἄνδρα τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς δι / ακελεύου οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ νόμοι τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ τὰ ἐξῆς καὶ ἐν μπρώ / τοις ἡ θεία του ἡ κερά Παρασκευὴν καὶ ὁ ἄνωθεν μπάρμπας του ὁ κύρ Μιχάλης τοῦ δίνου τὴν εὐχὴν / τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας τῆς Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν τὸς ὡσὰν τῶν γονέων του. Ἐπειτα λέγειν / ὁ ἄνωθεν Γεώργης πὼς ἔχειν ἀπὸ γονικά του ἓνα κομμάτιν χωράφιν εἰς τὸ μέρος τοῦ Ὁρκοῦ καὶ ἓνα συ / κογύριν σύνμπλιο τοῦ παπᾶ τοῦ Ἀμάη, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Λαγγάδα ἓνα ποτιστικὸν καὶ ἔχουν το μὲ / τὴ θείαν του τὴ Μαρία, ἀκόμη καὶ μία κασελοπούλα. Ἐτι τοῦ τάζειν ὁ ἄνωθεν μπάρμπας του ὁ κύρ Μιχάλης / καὶ ἡ θεία του ἡ κερά Παρασκευὴν ἓνα βοῦδιν ζευγαρικόν, ἀκόμη τάζει του ὁ κύρ Μιχάλης καὶ / δέκα ρεάλια εἰς ἓνα σκρίτον, ἀκόμα καὶ τέσσερα μόδια γέννημα καὶ ἓνα μόδι μαγέρεμα, ἀκόμη / τάζει του καὶ ἡ θείαν του ἡ Ἀνέζαν τὰ ὀσπίτινά τζη ποὺ ἔχειν εἰς τὰ Μυτριά μὲ τὸ περιγάρδι πῶχει [] / συκιά μὲ τοῦτον νὰ κάθονται μαζὶν νὰ πορεύγουνται ἀντάμα καὶ νὰ τὴν ἐκοιτάζουσιν καὶ κα[] / τις χρεῖα καὶ πάλι ἀποθανώντας τῆς ὅ,τι τῆς βρεθῇ ἐδικάν του καὶ ἃ δὲν νθέλασι [] τ[] γι[] / βγει νάχη πάλι τῆς ἐξουσίας τῆς τὸ πρᾶμα τῆς νὰ τὸ κἀνῃ ὡς θέλει. Ἀκόμα λέγειν ὁ κύρ